

GALATÁKHOZ

1

2

3

4

5

6

FEJEZET 1

Pál, apostol (nem emberektől, sem nem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, a ki feltámasztotta őt a halálból);

² És a velem levő összes atyafiak, Galátzia gyülekezeteinek:

³ Kegyelem néktek és békesség az Atya Istentől, és a mi Urunk Jézus Krisztustól,

⁴ A ki adta önmagát a mi bűneinkért hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint.

⁵ A kinek dicsőség örökkön örökké! Ámen.

⁶ Csodálkozom, hogy Attól, a ki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliomra hajlotok.

⁷ Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus evangéliomát.

⁸ De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, a mit néktek hirdettünk, legyen átok.

⁹ A mint előbb mondtuk, most is ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, a mit elfogadtatok, átok legyen.

¹⁰ Mert most embereknek engedek-é, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-é tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék.

¹¹ Tudtotokra adom pedig atyámfiak, hogy az az evangéliom, melyet én hirdettem, nem ember szerint való;

¹² Mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által.

¹³ Mert hallottátok, mint forgolódtam én egykor a zsidóságban, hogy én felettem igen háborgattam az Isten anyaszentegyházát, és pusztítottam azt.

¹⁴ És felülmultam a zsidóságban nemzetembeli sok kortársamat, szerfelett rajongván atyai hagyományaimért.

¹⁵ De mikor az Istennek tetszett, ki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva és elhívott az ő kegyelme által,

¹⁶ Hogy kijelentse az ő Fiát én bennem, hogy hirdessem őt a pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és vérrel,

¹⁷ Sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és ismét visszatértem Damaskusba.

¹⁸ Azután három esztendő mulva fölmentem Jeruzsálembe, hogy Pétert meglátogassam,

és nála maradtam tizenöt napig.

¹⁹ Az apostolok közül pedig mást nem láttam, hanem csak Jakabot, az Úr atyjafiát.

²⁰ A miket pedig néktek írok, ímé Isten előtt mondom, hogy nem hazudom.

²¹ Azután mentem Siriának és Ciliciának tartományaiba.

²² Ismeretlen valék pedig személyesen a Júdeában levő keresztyén gyülekezetek előtt;

²³ Hanem csak hallották, hogy: A ki minket üldözött egykor, most hirdeti azt a hitet, a melyet egykor pusztított.

²⁴ És dicsőíték bennem az Istent.

FEJEZET 2

Azután tizennégy esztendő múlva ismét fölmentem Jeruzsálembe Barnabással együtt, elvivén Titust is.

² Fölmentem pedig kijelentés következtében és eléjük adtam az evangéliomot, melyet hirdetek a pogányok között, de külön a tekintélyeseknek, hogy valami módon hiába ne fussak, avagy ne futottam légyen.

³ De még a velem levő Titus sem készszerítettett a körülmetélkedésre, noha görög vala,

⁴ Tudniillik a belopózkodott hamis atyafiakért, a kik alattomban közénk jöttek, hogy kikémleljék a mi szabadságunkat, melylyel bírunk a Krisztus Jézusban, hogy minket szolgálkká tegyenek:

⁵ Kiknek egy pillanatra sem adtuk meg magunkat, hogy az evangéliom igazsága megmaradjon számotokra.

⁶ A tekintélyesektől pedig, (bárminők valának régen, azzal nem törődöm; Isten nem nézi az embernek személyét: mert velem a tekintélyesek semmit sem közöltek;

⁷ Sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy én reám van bízva a körülmetéletlenség evangélioma, mint Péterre a körülmetélésé;

⁸ (Mert a ki erős volt Péterben a körülmetélkedés apostolságára, bennem is erős volt a pogányok között).

⁹ És elismervén a nékem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás, meg János, kik oszlopokul tekintetnek, bajtársi jobbjukat nyújták nékem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között, ők pedig a körülmetélés között prédikáljunk:

¹⁰ Csakhogy a szegényekről megemlékezzünk; a mit is én igyekeztem megcselekedni.

¹¹ Mikor pedig Péter Antiókhiaiba jött, szemtől szembe ellene állottam, mivel panasz volt reá.

¹² Mert mielőtt némelyek oda jöttek Jakabtól, a pogányokkal együtt evett; mikor pedig oda jöttek, félrevonult és elkülönítette magát, félvén a körülmetélkedésből valóktól.

¹³ És vele képmutatóskodtak a többi zsidók is, úgy hogy Barnabás szintén elcsábított az ő tettetésök által.

¹⁴ De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az evangéliom igazságához képest, mondék Péternek mindnyájok előtt: Ha te zsidó létedre pogány módra élsz és nem zsidó módra, miként kényszeríted a pogányokat, hogy zsidó módra éljenek?

¹⁵ Mi, természet szerint zsidók és nem pogányok közül való bűnösök,

¹⁶ Tudván azt, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által, mi is Krisztus Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk a Krisztusban való hitből és nem a törvény cselekedeteiből; Mivel a törvény cselekedeteiből nem igazul meg egy test sem.

- ¹⁷ Ha pedig a Krisztusban keresvén a megigazulást, mimagunk is bűnösnek találtatunk, avagy Krisztus bűnnek szolgálja-e? Távol legyen.
- ¹⁸ Mert, ha a miket elrontottam, azokat ismét fölépítem, önmagamat teszem bűnössé.
- ¹⁹ Mert én a törvény által meghaltam a törvénynek, hogy Istennek éljek.
- ²⁰ Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; a mely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, a ki szeretett engem és önmagát adta érettem.
- ²¹ Nem törölöm el az Isten kegyelmét; mert ha a törvény által van az igazság, tehát Krisztus ok nélkül halt meg.

FEJEZET 3

Óh balgatag Galátziabeliek, kicsoda ígézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha ti köztetek feszítettett volna meg?

- ² Csak azt akarom megtudni tőletek: a törvény cselekedeteiből kaptátok-e a Lelket, avagy a hit hallásából?
- ³ Ennyire esztelenek vagytok? A mit Lélekben kezdtetek el, most testben fejeznétek be?
- ⁴ Annyit szenvedtetek hiába? ha ugyan hiába.
- ⁵ Annakokáért, a ki a Lelket szolgáltatja néktek, és hatalmas dolgokat művel bennetek, a törvény cselekedeteiből, vagy a hit hallásából cselekeszi-e?
- ⁶ Miképen Ábrahám hitt az Istennek, és tulajdoníttatott néki igazságot.
- ⁷ Értsétek meg tehát, hogy a kik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai.
- ⁸ Előre látván pedig az Írás, hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette Ábrahámnak, hogy: Te benned fognak megáldatni minden népek.
- ⁹ Ekként a hitből valók áldatnak meg a hívő Ábráhámmal.
- ¹⁰ Mert a kik törvény cselekedeteiből vannak, átok alatt vannak; minthogy meg van írva: Átkozott minden, a ki meg nem marad mindazokban, a mik megirattak a törvény könyvében, hogy azokat cselekedje.
- ¹¹ Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember hitből él.
- ¹² A törvény pedig nincs hitből, hanem a mely ember cselekeszi azokat, élni fog azok által.
- ¹³ Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, a ki fán függ:
- ¹⁴ Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Lélek ígéretét elnyerjük hit által.
- ¹⁵ Atyámfiai! ember szerint szólok. Lám az embernek megerősített testámentomát senki erőtelenné nem teszi, sem ahhoz hozzá nem ad.
- ¹⁶ Az ígérek pedig Ábrahámnak adattak és az ő magvának. Nem mondja: És a magvaknak, mint sokról; hanem mint egyről. És a te magodnak, a ki a Krisztus.
- ¹⁷ Ezt mondom pedig, hogy a kötést, melyet Isten először megerősített a Krisztusra nézve, a négyszázharmincz esztendő múltán keletkezett törvény nem teszi erőtelenné, hogy megsemmisítse az ígéretet.
- ¹⁸ Mert ha törvényből van az örökség, akkor többé nem ígéretből; Ábrahámnak pedig ígéret által ajándékozta azt az Isten.
- ¹⁹ Micsoda tehát a törvény? A bűnök okáért adatott, a míg eljő a Mag, a kinek tétetett az

ígéret: rendeltetvén angyalok által, közben járó kezében.

²⁰ A közbenjáró pedig nem egyé, Isten ellenben egy.

²¹ A törvény tehát az Isten ígéretei ellen van-é? Távol legyen! Mert ha olyan törvény adatott volna, a mely képes megeleveníteni, valóban a törvényből volna az igazság.

²² De az Írás mindent bűn alá rekesztett, hogy az ígéret Jézus Krisztusban való hitből adassék a hívőknek.

²³ Minekelőtte pedig eljött a hit, törvény alatt őriztettünk, egybezárva az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig.

²⁴ Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünkké lett, hogy hitből igazuljunk meg.

²⁵ De minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt.

²⁶ Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által.

²⁷ Mert a kik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöztétek fel.

²⁸ Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.

²⁹ Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök.

FEJEZET 4

Mondom pedig, hogy a meddig az örökös kiskorú, semmiben sem különbözik a szolgától, jóllehet ura mindennek;

² Hanem gyámok és gondviselők alatt van az atyjától rendelt ideig.

³ Azonképen mi is, mikor kiskorúak valánk, a világ elemei alá voltunk vettette szolgaként:

⁴ Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát, a ki asszonytól lett, a ki törvény alatt lett,

⁵ Hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerjük a fiúságot.

⁶ Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: Abba, Atya!

⁷ Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú; ha pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által.

⁸ Ámde akkor, mikor még nem ismertétek az Istent, azoknak szolgálatok, a mik természet szerint nem istenek;

⁹ Most azonban, hogy megismertétek az Istent, sőt hogy megismert titeket az Isten, miként tértek vissza ismét az erőtelen és gyarló elemekhez, a melyeknek megint újból szolgálni akartok?

¹⁰ Megtartjátok a napokat és hónapokat és időket, meg az esztendőket.

¹¹ Féltetek titeket, hogy hiába fáradoztam körültek.

¹² Legyetek olyanok, mint én; mert én is olyanná lettem, mint ti: atyámfiái, kérlek titeket, semmivel sem bántottatok meg engem.

¹³ Tudjátok pedig, hogy testem erőtelensége miatt hirdettem néktek az evangéliomot először.

¹⁴ És megkísértetvén testemben, nem vetettetek meg, sem nem útáltatok meg engem, hanem úgy fogadtatok, mint Istennek angyalát, mint Krisztus Jézust.

¹⁵ Hová lőn tehát a ti boldogságotok? Mert bizonyágot teszek néktek, hogy ti, ha lehetséges volt volna, szemeiteket kivájván, nékem adtátok volna.

¹⁶ Tehát ellenségeitek lettem-é, megmondván néktek az igazat?

- ¹⁷ Nem szépen buzgolkodnak érettetek, sőt minket ki akarnak rekeszteni, hogy mellettök buzgolkodjatok.
- ¹⁸ Szép dolog pedig fáradozni a jóban mindenkor, és nem csupán akkor, ha köztetek vagyok.
- ¹⁹ Gyermekeim! kiket ismét fájdalommal szűlök, míglen kiábrázolódik bennetek Krisztus.
- ²⁰ Szeretnék pedig most köztetek jelen lenni és változtatni a hangomon; mert bizonytalanságban vagyok felőletek.
- ²¹ Mondjátok meg nékem, kik a törvény alatt akartok lenni: nem halljátok-é a törvényt?
- ²² Mert meg van írva, hogy Ábrahámnak két fia volt; egyik a szolgától, és a másik szabadostól.
- ²³ De a szolgától való test szerint született; a szabadostól való pedig az ígélet által.
- ²⁴ Ezek mást példáznak: mert azok az asszonyok a két szövetség, az egyik a Sinai hegyről való, szolgaságra szűlő, ez Hágár,
- ²⁵ Mert Hágár a Sinai hegy Arábiában, hasonlatos pedig a mostani Jeruzsálemhez, nevezetesen fiaival együtt szolgál.
- ²⁶ De a magasságos Jeruzsálem szabad, ez mindnyájunknak anyja,
- ²⁷ Mert meg van írva: Ujjongj te meddő, ki nem szűlsz; vígaddozzál és kiálts, ki nem vajudol; mert sokkal több az elhagyottnak magzatja, mint a kinek férje vagyon.
- ²⁸ Mi pedig, atyámiai, Izsák szerint, ígéletnek gyermekei vagyunk.
- ²⁹ De valamint akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerint valót, úgy most is.
- ³⁰ De mit mond az Írás? Űzd ki a szolgát és az ő fiát; mert a szolgáló fia nem örököl a szabad nő fiával.
- ³¹ Annakokáért, atyámiai, nem vagyunk a szolgáló fiai, hanem a szabadoséi.

FEJEZET 5

Annakokáért a szabadságban, melyre minket Krisztus megszabadított, álljatok meg, és ne kötelezzétek meg ismét magatokat szolgaságnak igájával.

- ² Ímé, én Pál mondom néktek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus néktek semmit sem használ.
- ³ Bizonytságot teszek pedig ismét minden embernek, a ki körülmetélkedik, hogy köteles az egész törvényt megtartani.
- ⁴ Elszakadtatok Krisztustól, a kik a törvény által akartok megigazulni, a kegyelemből kiestetek.
- ⁵ Mert mi a Lélek által, hitből várjuk az igazság reménységét.
- ⁶ Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem ér semmit, sem a körülmetélkedetlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit.
- ⁷ Jól futottatok; kicsoda gátolt meg titeket, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak?
- ⁸ Ez a hitetés nem attól van, a ki titeket hív.
- ⁹ Kis kovász az egész tésztát megkeleszti.
- ¹⁰ Bizodalmam van az Úrban ti hozzátok, hogy más értelemben nem lesztek; de a ki titeket megzavar, elveszi az ítéletet, bárki legyen.
- ¹¹ Én pedig atyámiai, ha még a körülmetélést hirdetem, miért üldöztetem mégis? Akkor eltöröltetett a kereszt botránya.
- ¹² Bárcsak ki is metszelnék magukat, a kik titeket bujtogatnak.

- ¹³ Mert ti szabadságra hivatottok atyámfiai; csak hogy a szabadság ürügye ne legyen a testnek, sőt szeretettel szolgáljatok egymásnak.
- ¹⁴ Mert az egész törvény ez egy ígében teljeseedik be: Szeresd felebarátodat, mint magadat.
- ¹⁵ Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, hogy egymást fel ne emésszétek.
- ¹⁶ Mondom pedig, Lélek szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek.
- ¹⁷ Mert a test a lélek ellen törekedik, a lélek pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, a miket akartok.
- ¹⁸ Ha azonban a Lélektől vezéreltetek, nem vagytok a törvény alatt.
- ¹⁹ A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalóak, melyek ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás.
- ²⁰ Bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések,
- ²¹ Irigységek, gyilkosságok, részegségek, dobzódások és ezekhez hasonlók: melyekről előre mondom néktek, a miképen már ezelőtt is mondtam, hogy a kik ilyeneket cselekesznek, Isten országának örökösei nem lesznek.
- ²² De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívésség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.
- ²³ Az ilyenek ellen nincs törvény.
- ²⁴ A kik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.
- ²⁵ Ha Lélek szerint élünk, Lélek szerint is járjunk.
- ²⁶ Ne legyünk hiú dicsőség kívánók, egymást ingerlők, egymásra irigykedők.

FEJEZET 6

Atyámfiai, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyant szelídségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is.

- ² Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.
- ³ Mert ha valaki azt véli, hogy ő valami, holott semmi, önmagát csalja meg.
- ⁴ Minden ember pedig az ő maga cselekedetét vizsgálja meg, és akkor csakis önmagára nézve lesz dicsekedése és nem másra nézve.
- ⁵ Mert kiki a maga terhét hordozza.
- ⁶ A ki pedig az ígére taníttatik, közölje minden javát tanítójával.
- ⁷ Ne tévelyegjete, Isten nem csúfoltatik meg; mert a mit vet az ember, azt aratándja is.
- ⁸ Mert a ki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; a ki pedig vet a léleknek, a lélekből arat örök életet.
- ⁹ A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk.
- ¹⁰ Annakokáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképen pedig a mi hitünknek cselédeivel.
- ¹¹ Látjátok, mekkora betűkkel írok néktek a saját kezemmel!
- ¹² A kik testre szépek szeretnének lenni, azok kényszerítenek titeket a körülmetélkedésre; csak azért, hogy a Krisztus keresztiéért ne üldöztessenek.
- ¹³ Mert magok a körülmetélkedettek sem tartják meg a törvényt; hanem azért akarják, hogy ti körülmetélkedjétek, hogy a ti testetekkel dicsekedjenek.

14 Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, a ki által nekem megfeszítettett a világ, és én is a világnak.

15 Mert Krisztus Jézusban sem a körülmétkedés, sem a körülmételetlenség nem használ semmit, hanem az új teremtés.

16 És a kik e szabály szerint élnek, békesség és irgalmasság azokon, és az Istennek Izráélén.

17 Ennekutána senki nekem bántásomra ne legyen; mert én az Úr Jézusnak bélyegeit hordozom az én testemben.

18 A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti lelketekkel atyámfiai! Ámen.

For other languages please go to **www.wordproject.org**